

Sygnatura akt III C 425/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 15 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Magdalena Głogowska

Protokolant:Patrycja Frątczak

po rozpoznaniu w dniu 03 listopada 2016r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa L. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. (uprzednio (...) Finanse I (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.)

przeciwko W. Z.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda L. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. na rzecz pozwanego W. Z. kwotę 197 zł (stu dziewięćdziesięciu siedmiu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 425/16

UZASADNIENIE

wyroku w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 14 grudnia 2015 r. powód L. I Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. zażądał zasądzenia od pozwanego W. Z. na rzecz powoda kwoty 1.406,99 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania wskazano, że pozwany nie wywiązał się z zawartej z poprzednikiem prawnym powoda umowy pożyczki i z tego tytułu powstało zadłużenie w dochodzonej pozwem kwocie.

Pozwany W. Z. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika złożył sprzeciw od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwany zakwestionował istnienie dochodzonej wierzytelności, zaprzeczył istnieniu zadłużenia i wskazał, że żądanie nie ma uzasadnienia faktycznego ani prawnego.

Strona powodowa podtrzymała żądanie wskazując, iż roszczenie zostało w pełni wykazane. Strona pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko podnosząc niewykazanie roszczenia co do zasady i co do wysokości, a także zgłaszając zarzut naruszenia dobrych obyczajów z powodu rażąco zawyżonych dodatkowych kosztów dochodzonych oprócz kwoty należności głównej, w postaci kosztów ubezpieczenia i windykacyjnych, jak również niewykazanie odsetek (niewskazanie sposobu ich naliczenia) oraz niewykazanie objęcia pozwanego ochroną

ubezpieczeniową. Strona pozwana wskazała natomiast, że nie kwestionuje wypłaty pozwanemu środków w kwocie 600 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 stycznia 2016 r. została zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o.(...) z siedzibą w W.(zbywcą) a (...) Finanse S.A.z siedzibą we W.(nabywcą) umowa przelewu wierzytelności pieniężnych wskazanych w załączniku nr 1A.

Dowód: umowa k. 34-37.

Oprócz odpisu ww. umowy strona powodowa przedłożyła odpis nieczytelnych dokumentów. **Dowód:** nieczytelne dokumenty k. 38-40.

W dniu 05 maja 2014 r. została zawarta pomiędzy (...) Sp. z o.o.(...)z siedzibą w W.(pożyczkodawcą) a osobą fizyczną o numerze PESEL (...) (pożyczkobiorcą), przez pośrednika - (...) Sp. z o.o.z siedzibą w W., ramowa umowa pożyczki, przedmiotem której było udzielenie przez pożyczkodawcę pożyczkobiorcy pożyczki na odległość, za pośrednictwem strony internetowej. Na podstawie tej umowy w dniu 05 maja 2014 r. udzielono W. Z.pożyczki w kwocie 600 zł z obowiązkiem spłaty kwoty 1.389,45 zł w terminie do dnia 22 stycznia 2015 r.

Dowód: umowa ramowa k. 52-57v, standardowy europejski arkusz informacyjny dotyczący kredytu konsumpcyjnego szybka pożyczka dla osób fizycznych k. 58-60, harmonogram k. 61, potwierdzenie przelewu kwoty 600 zł w dniu 05.05.2014 r. k. 72.

Środki pieniężne w kwocie 600 zł zostały w dniu 05 maja 2014 r. przelane na rzecz pozwanego. **Bezsporne.**

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Powód wywodzi roszczenie z umowy pożyczki oraz z umowy cesji. Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód winien wykazać istnienie stosunku podstawowego, wysokość zobowiązania pozwanego, a także fakt następstwa prawnego.

Zdaniem sądu, powód nie wykazał faktu przejścia na powoda uprawnień do dochodzenia od pozwanego zwrotu udzielonej mu pożyczki, a mianowicie nie wykazał, że na mocy załączonej do akt umowy cesji wierzytelność pieniężna przeciwko pozwanemu z tytułu umowy ramowej z dnia 05 maja 2014 r. przeszła na powoda. Na okoliczność cesji powód przedłożył potwierdzony za zgodność z oryginałem dokument umowy cesji z dnia 12 stycznia 2016 r., w której jako nabywca występuje (...) Finanse S.A. z siedzibą we W.. Spółka ta nie występowała w niniejszej sprawie ani w początkowej fazie procesu - na etapie wniesienia pozwu, gdyż wówczas występował (...) Finanse I (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K., ani na etapie późniejszym, kiedy to w wyniku dokonanej w formie aktu notarialnego zmiany nazwy, o czym informował pełnomocnik powoda pismem z dnia 21.04.2016 r. (k. 26-26v), powód nosi nazwę L. I Niestandardyzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.. Niezależnie od powyższego istotnym jest fakt, że załączona umowa cesji datowana jest na dzień 12 stycznia 2016 r., podczas gdy pozew w niniejszej sprawie wniesiono w dniu 14 grudnia 2015 r. W pozwie domagano się zapłaty na podstawie umowy cesji mającej być zawartą przed jego wniesieniem, jednak takiej umowy powód nie przedłożył. Z kolei, dokumenty złożone do akt jednocześnie z umową przelewu z dnia 12 stycznia 2016 r. są nieczytelne i nie pozwalają na ustalenie ich treści. Nie wiadomo czy którakolwiek z trzech nieczytelnych stron jest elementem załącznika nr 1A, który miał zawierać wykaz wierzytelności będących przedmiotem przelewu, a także czy owe nieczytelne dokumenty stanowią integralną część załączonej do akt umowy cesji opatrzonej datą późniejszą niż data wniesienia pozwu, czy też może stanowią część innej umowy. Nie wiadomo wobec tego czy kiedykolwiek powód nabył wierzytelność przeciwko pozwanemu, na podstawie jakiej umowy (z jakiej daty) i w jakiej kwocie. Karta 40 akt obejmuje dokument opisany jako „załącznik 1 do umowy przelewu wierzytelności”, jednak nie odnosi się do daty tej umowy, a umowa, którą powód przedłożył do akt, miała zawierać załączniki 1A oraz 1 B. Żaden z nieczytelnych dokumentów nie daje podstaw do przyjęcia, by

był załącznikiem nr 1A do umowy przelewu z dnia 12.01.2016 r. a treść poświadczono za zgodność z oryginałem wydruku (k. 39) jest nie do odczytania.

Podsumowując, sąd nie był władny ustalić czy powód stał się nabywcą wierzytelności wobec pozwanego, kiedy, w jakiej kwocie i z jakiego tytułu, a tym samym, z uwagi na niesprostanie przez powoda ciężarowi dowodowemu z art. 6 k.c. powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Okoliczność, że pozwany nie kwestionuje wypłaty na jego rzecz środków w kwocie 600 zł nie stanowi uznania długu wobec podmiotu, który nie jest wierzycielem pierwotnym i ma obowiązek wykazać następstwo prawne, czego nie uczynił.

W świetle powyższego zbłądną stała się analiza treści stosunku podstawowego i zasadności roszczenia co do wysokości.

Mając na uwadze przytoczone okoliczności powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono, jak w pkt I sentencji.

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w pkt II wyroku oparto na treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego przyznanych od powodowej strony przegrywającej na rzecz pozwanego reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika ustalono na poziomie stawki minimalnej, określonej w § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.), powiększonej o uiszczoną opłatę skarbową od pełnomocnictwa (k. 24).

Sygn. akt III C 425/16